

N.F.S. Grundtvig “Aand og Sang”

Offentliggjort første gang i *Grundtvigs Værker* version 1.16, november 2020

Ændret i version 1.17, juni 2021

Denne pdf er en læseversion af værket uden kommentarer. Værket findes digitalt med punktkommentarer, indledning, tekstredegørelse og faksimiler på www.grundtvigsværker.dk

Ændret i version 1.17, juni 2021

Tekstkilder

A Førstetrykket, 1837 (SJ: 572)

Andre udgaver

VU Værker i Udvalg 9

GSV Grundtvigs Sang-Værk 1, nr. 114

Teksten er etableret af Else Riisager

Punktkommentarer, indledning og tekstredegørelse er skrevet af Else Riisager, redigeret af Vanja Thaulow og Steen Tullberg

Tilsyn ved punktkommentarer og indledning cand.theol., adj. professor (i dansk salme- og kirkehistorie) Jørgen Kjærgaard

PDF ved Kim Steen Ravn

Copyright: *Grundtvigs Værker* 2024

|A:4

Aand og Sang.

- 1 |VU:259|GSV:266 Som Høielofts-Sale,
Hvor Storme kun buldre,
Med Buer og Svale,
Som brage og smuldre,
Saa skryller al Tale
Paa Munds-Veirets Skuldre,
Naar Aanden ei, den Levende,
Besjæler Tunge-Maalet!
- 2 Ja, Hvælvinger øde,

Hvor Uglen kun bygger,
Med Spøgelse-Skygger,
Af Kongerne døde,
Af prude Guld-Smykker,
Af Tonerne søde,
Er Sang, naar ei den Levende
Besjæler Tunge-Maalet!

3 |A:5|VU:260 At Døds- og Livs-Lyden,
At Skiæl-Blink og Flamme,
At Skinnet og Dyden,
Er Eet og det Samme,
Udkraaler med Skryden,
Sin Tomhed til Skamme,
Al Sang, naar ei den Levende
Besjæler Tunge-Maalet!

4 Dog værst under Buer
For Evigheds-Tonen,
For Kiærligheds Luer,
For Hjertelivs-Kronen,
Sig Lyden opskruer
Paa Tungemaals-Thronen
|GSV:267 Naar Kongen ei, den Levende,
Har Lyd til Dronning kaaret!

5 I Østen og Vesten,
I Syden og Norden,
Med Ordgyder-Pesten,
Som Trolde ved Torden,
Med Rime-Helhesten,
Nedsynk da i Jorden
Al Sang, som ei den Levende
Indskyder og besjæler!

6 Opvaagner, I Røster,
Som længe har blundet,
I Menneske-Bryster,
Men Hvile ei fundet!
Nu Himlen jer trøster,
I Helvede bundet
Er Sang, som ei den Levende
Indskyder og besjæler!

7 Opvaagnet er Røsten
Af Evigheds-Ordet,

|VU:261 Til Glæden om Høsten
I Vaaren kun jordet!
Opvaagnet med Trøsten,
Ved Kilden og Bordet,
Er Aanden nu, den Levende,
Som skabde Tunge-Maalet!

8 |A:6 Nu brat sig gjenføde,
Med Kirke-Høisangen,
De Aandelig-Døde
I Menneske-Vangen,
Sang-Røster, som løde
Med Hjertelivs-Klangen,
|GSV:268 Da Folke-Aand, den Levende,
Besjæled Tunge-Maalet!

9 Som Høielofts-Sale,
Der længe stod øde,
Paa Bjerg og i Dale,
Opstaae fra de Døde,
Saa gienfødes Tale,
Med Tonerne søde
Ved Pust af Aand, den Levende,
Som skabde Tunge-Maalet!

10 Lad Bog-Orme hvæse,
Og mumle i Støvet,
Naar Gud kun vil blæse,
Hvad os var berøvet,
Paany i vor Næse,
Som Vind-Pust i Løvet,
Et Pust af Aand, den Levende,
Som skabde Tunge-Maalet!

11 Til Glæde og Lise,
Vi tale, vi sjunge,
Med Psalme og Vise,
Med Hjerte og Tunge,
|VU:262 Vi love og prise,
Den Gamle, den Unge,
Den store Aand, den Levende,
Som skabde Tunge-Maalet!

12 Ja, Engen og Skoven,
Og Bjerget og Vangen,
Og Søen og Voven,

Og Tiden forgangen,
Og Himlen foroven,
Sig fryde ved Sagen
|GSV:269Til Priis for Aand, den Levende,
Som skabde Tunge-Maalet!

N. F. S. Grundtvig.
